

Република Србија
**КОМИСИЈА ЗА ЗАШТИТУ
КОНКУРЕНЦИЈЕ**

Датум: 07.08.2012. године
Београд

Саопштење за јавност

Зашто Управни суд игнорише јавност?

Комисија за заштиту конкуренције сматра да је целисходно обратити се јавности после неколико укинутих одлука донетих у управном поступку од стране Управног суда, а без одржавања јавне расправе. Комисија је и даље на становишту да неће коментарисати судске одлуке, осим што као карактеристичан пример истиче последњу у низу, о чему даје један сасвим неутралан и начелан став у вези примене законских решења.

Наиме, пресудом Управног суда У бр. 1861/12 одељења у Новом Саду од 08. 06. 2012. поништено је решење Комисије бр. 6/10-02-18/2012-3 од 19. 01. 2012. које се односи на забрану спровођења концентрације компаније "Суноко" (познате на тржишту као власништво господина Миодрага Костића), над компанијом "Hellenic Sugar Industry".

Управни суд у свом образложењу, у једној јединој реченици, по схватању Комисије сасвим произвољно и супротно члану 6 Европске конвенције о људским правима и основним слободама (која даје право на правичну и јавну расправу), тумачи зашто није одржао усмену расправу пред тим судом, цитирајући члан 33 Закона о Управним споровима.

Чињеница је међутим, да је наведеним прописом одређено да "у управном спору суд решава на основу чињеница на одржаној усменој јавној расправи". При том је истим чланом одређено да суд решава без одржавања расправе, само ако је предмет спора такав да не захтева очигледно непосредно саслушање и посебно утврђивање чињеничног стања, или ако странке на то пристану. Дакле, расправа је **правило**, без обзира да ли су у питању битне повреде поступка или погрешно утврђено чињенично стање. Зато је у најмању руку чудно зашто је суд лишио и Комисију и ширу јавност ове расправе, у једној тако важној правној ствари за учеснике на тржишту и крајње потрошаче.

Још је чудније је да је разлог за поништавање решења Комисије наводни недостатак образложења одлуке у вези са предлогом мера компаније Суноко од 04. јануара 2012. године.

Истина је сасвим другачија: Комисија је, у образложењу своје одлуке, исцрпно навела све релевантне разлоге због којих су предложени услови окарактерисани као неподобни, и то како када је реч о такозваним структурним мерама, тако и када се ради о мерама понашања које је предложио сам тужилац (компанија Суноко).

Комисија је у образложењу свог акта детаљно (на 4 стране) образложила разлоге неприхватања, од стране тужиоца предложених мера понашања, при чему је закључено да би се прихватањем датог предлога, између осталог, очувала актуелна ценовна диспропорција у великопродајној цени шећера, при чему домаћи купац за исти производ плаћа знатно већу цену од цене коју за набавку истог производа плаћа инострани купац.

Стога не улазећи у постојање низа других пропуста у раду суда – одељење у Новом Саду, сматрамо да јавност са оваквим поступањем мора бити упозната.

Коначно, постаљамо јавно питање - да ли поступајући на овакав начин Управни суд контролише одлуке Комисије за заштиту конкуренције или покушава да дезавуише њен рад?